

Tatjani Sajko v spomin (1955–2024)

(Foto: Roman Marinko)

Na začetku oktobra nas je doletela žalostna vest, da nas je v 69. letu starosti zapustila dolgoletna sodelavka Tatjana Sajko, Tatjanca, kot smo ji vseskozi rekli. Prehitro in nepričakovano za vse nas, ki smo si z njo izmenjevali telefonske pogovore in elektronska sporočila, bolj občasno, a vsako leto vsaj ob naših življenjskih jubilejih in dogodkih, povezanih z Arhivom Slovenije, ki mu je poklonila vsa aktivna delovna leta.

Rodila se je leta 1955 v Podčetrtku, staršema uradnikoma, tretja med štirimi sorojenci. Po zaključku celjske gimnazije se je napotila v Ljubljano na študij prava, ki ga je kasneje po spletu različnih dogodkov opustila. Sredi julija leta 1979 je še ne 24-letna vstopila v prvo redno delovno razmerje v takratni republiški arhiv.

Tisto leto, a pravzaprav že vse od srede sedemdesetih let prejšnjega stoletja, se je kolektiv, zlasti po nastopu direktorice Marije Oblak Čarni, postopoma mladil, se kasneje okrepil s konservatorsko delavnico, a tudi z administrativnimi delavci, ki jih je vseskozi primanjkovalo. Delovna vnema in mladostna zagnanost Tatjane Sajko sta bili lastnosti, ki smo ju doživljali kot svež veter v prostorih tajništva, če lahko s tem poimenujemo dve delovni sobi v zgornjem nadstropju Gruberjeve palače, naše nekdanje lokacije: predprostor pred direktoričino sobo, kjer je v 70. in 80. letih prejšnjega stoletja domovala Mira Zupančič, tajnica direktorice Arhiva, ter nekoliko večjo, ki si jo je Tatjana delila z občasnimi honorarci. Zaradi pomanjkanja pisarniških delavcev je poprijela domala za vsakršno delo: vodila je kadrovsko dokumentacijo, opravljala računovodska dela in skrbela za arhiv Arhiva. Njeno znanje nemščine in razumevanje pravnoupravnih osnov, ki ji, nekdanji študentki prava, niso bila tuja, sta bila Arhivu zlasti dobrodošla.

Po nastanku samostojne države Slovenije je vloga Arhiva postajala vse pomembnejša, a zato tudi poslovanje obsežnejše in v marsičem tudi zahtevnejše. Po letu 2000 je bila formirana Služba za splošne naloge, ki je združevala vse delavce t. i. podpornih storitev. Tatjana Sajko je od vseh dejavnosti najdlje opravljala delo tajnice direktorja. Nadomestila je Miro Zupančič sredi 90. let prejšnjega stoletja, potem je dobri dve desetletji služila različnim direktorjem. Mesto tajnice je zadnjih nekaj let zaradi preobremenjenosti prepustila mlajši sodelavki.

Takoj po upokojitvi leta 2019 se je vrnila v rodni Podčetrtek med griče Obsotelja in Kozjanskega, ki ga v resnici ni nikdar zapustila.

Na prvi pogled bi Tatjanco opisali za veselo in družabno, a je bila tudi izredno delavna. Vida Bukovec, njena dolgoletna, najbližja sodelavka se je spominja kot izredno tovariške in kolegialne. V vsakem trenutku je bila pripravljena sodelovati in ustreči ter pomagati z znanjem in izkušnjami.

Njenemu spominu se poklanjamo vsi, ki smo jo imeli radi, še posebej sodelavke, Majda Kocmur in Mateja Jeraj ter Jedert Vodopivec in Marija Grabnar, ki smo skoraj sočasno nastopile delo v Arhivu še krepko v prejšnjem tisočletju.

Marija Grabnar